

Çağrı

CUNTA'NIN ANAYASASINA HAYIR!

Uzun süreden beri yurdumuzda ve yurtdışında tartışma konusu olan gerici askersel cuntanın anayasa tasarısı açıklandı. Anayasa taslağını hazırlamakla görevlendirilmiş 16 üyeden oluşan anayasa komisyonunun, 14 üyesi hazırlanan tasarıya karşı olduklarını açıkladılar. Böylece bir yandan komisyon üyelerinin ezici çoğunluğu hazırlanan tasarıya karşı iken anayasa komisyonu başkanı Amerikancı ve büyük patronların has adamı olan Prof. Dr. Aldıkaçtı, süngünün desteğine dayanarak tasarıya son şeklini verildiğini açıkladı.

Tasarının açıklanmasından hemen sonra, ABD sanatörlerinden bir grup ve onların işbirlikçileri Ali Koçman (TUSİAD Genel Başkanı) gibileri tasarıyı desteklediklerini açıkladılar.

Bu anayasa ulusal bağımsızlığı, egemenlik haklarını zedeleyen ve Türkiye'yi ABD emperyalizminin ve egemen NATO'cu çevrelerin harpçi, serüvenlerine alet edilmesine elverişli koşullar getiriyor. Bu tasarı, herşeyden evvel çalışan işçi ve emekçi halkımızın hak ve özgürlüklerine karşı bir saldırıdır. 1961 Anayasası'nda sınırlı olsa var olan demokratik hakları tamamen ortadan kaldırmayı amaçlıyor. Sendikal hakları, toplu sözleşmeleri, grevleri, toplantı ve gösteri, basın, dernek kurma, örgütlenme ve düşünce özgürlüklerini kaldırmak için antikomünizm silahına sarılıyor. Böylece cunta bu anayasasıyla işçi ve emekçi halkımızın üzerinde otoriter ordu-polis devletinin kurumsallaştırılmasını amaçlıyor.

Bu anayasa ile emperyalizmin ve işbirlikçi tekelci burjuvazinin çıkarları güvence altında almak istiyor. İrkçi, şöven politikanın daha da etkinleştirilmesi ile Türkiye'de Türk ulusunun dışında var olan Kürt ulusunun ve diğer ulusal azınlıkların varlığı yine inkar edilerek, şimdiye kadar sürdürülen zorla Türkleştirme politikası kalıcılaştırılmak isteniyor.

12 Eylül 1980 darbesinden buyana Türkiye'de yüzbinlerce insanın tutuklandığı, işçilerin, aydınların ve yurtseverler demokratların ağır işkencelerden geçirildiği, idam sephalarının kurulduğu bir ortamda özgürce bir tartışma söz konusu değildir. Cunta bu ortamdan yararlanarak tasarıyı oldu-bittiyle halkımıza onaylatmayı dayatıyor. Döviz makinesi olarak görülen yurt dışındaki işçi ve aydınlarımız bu anlamda saf dışı ediliyor.

Halkımızın ezici çoğunluğu cuntanın bu dayatmalarına karşın anayasa tasarısına hayır diyor. İşçiler, aydınlar, değişik toplum çevrelerinin ileri gelen simaları bu tasarıya kesin karşı çıktılar. Halkımız barış, iş, ekmek ve özgürlük istiyor. Bunun için yıllardır savaşıyor. Cuntanın süngü zoruyla dayatmaya çalıştığı bu anayasaya hayır diyecektir.

FİDEF, yerli yabancı ilerici, demokrat, yurtsever ve barıştan yana güçleri halkımızın barış ve özgürlük mücadelesini desteklemeye, uluslararası dayanışmayı güçlendirmeye çağırıyor.

Dünyada ve bölgemizde barışın güvencesi için cuntanın anayasasına hayır.

Referandum öncesi derhal genel af.

Faşist MHP dışındaki tüm partilere özgürlük.

Düşüncesini özgürce söyleme ve yazma hakkı.

Toplantı ve Grev özgürlüğü.

Türkei: Nein zur Verfassung der Junta

Die seit langem im In- und Ausland diskutierte Verfassung der Militärjunta wurde am 19. Juli 1982 als Entwurf veröffentlicht. 14 der 16 Kommissionsmitglieder, die mit der Vorbereitung des Entwurfs betraut waren, haben sich gegen diese Vorlage ausgesprochen. Während also die überwältigende Mehrheit der Kommission den Verfassungsvorschlag ablehnt, erklärt der Kommissionsvorsitzende Professor Dr. Aldikaçti, ein der USA verpflichteter Großunternehmer, der Entwurf habe nun seine endgültige Fassung angenommen. Unmittelbar nach der Bekanntgabe brachten eine Gruppe von USA-Senatoren und Ali Koçman, Vorsitzender der türkischen Arbeitgeberverbände, ihre volle Unterstützung für diesen Entwurf zum Ausdruck.

Dieser Entwurf einer neuen Verfassung schafft Bedingungen, die die nationale Unabhängigkeit der Türkei beeinträchtigen. Die Türkei wird damit immer mehr zum Werkzeug der herrschenden NATO-Kreise und der abenteuerlichen Politik der USA-Regierung.

Dieser Entwurf ist vor allem ein Angriff auf die Rechte und Freiheiten der Arbeiter und der werktätigen Bevölkerung. Er zielt auf die Vernichtung der in der bisherigen Verfassung ohnehin begrenzten demokratischen Rechte. Um die Aufhebung der gewerkschaftlichen Rechte, des Streik-, Versammlungs- und Demonstrationsrechts, der Presse-, Vereins-, Organisations- und Meinungsfreiheit zu erreichen, greift man zur Waffe des Antikommunismus.

Mit Hilfe dieser Verfassung soll gegen die Arbeiter, gegen die abhängig beschäftigte Bevölkerung, ein autoritärer Militär-Polizei-Staat institutionalisiert werden.

Kraft dieser Verfassung sollen die Interessen des Großkapitals gesichert werden. Durch die Verstärkung der rassistischen Politik, die in der Türkei die Existenz des kurdischen Volkes und anderer nationaler Minderheiten leugnet, soll die bereits praktizierte gewaltsame "Türkisierungspolitik" festgeschrieben werden.

In einer Situation wie jetzt, da seit dem 12. September 1980 in der Türkei Hunderttausende verhaftet, Arbeiter, Intellektuelle, Demokraten gefoltert und Galgen errichtet wurden, ist an eine freie Diskussion des Verfassungsentwurfs nicht zu denken. Diese Lage nutzt die Junta dazu aus, das Volk vor vollendete Tatsachen zu stellen. Die vor allem als Devisenquelle angesehenen Arbeiter und Intellektuellen im Ausland werden in diesem Zusammenhang völlig außer acht gelassen.

Die überwältigende Mehrheit unseres Volkes, Arbeiter, Intellektuelle, führende Persönlichkeiten der unterschiedlichsten gesellschaftlichen Kreise, sprechen sich trotz des Drucks der Junta gegen den Verfassungsentwurf aus.

Unser Volk will Frieden, Brot, Arbeit und Freiheit. Dafür kämpft es seit Jahren. Auch die Bajonette der Junta werden die Absage des Volkes an diesen Verfassungsentwurf nicht verhindern.

FIDEF - Föderation der Arbeitervereine der Türkei in der Bundesrepublik Deutschland - ruft alle deutschen und ausländischen Demokraten und Patrioten, alle friedliebenden Kräfte zur Unterstützung unseres Volkes im Kampf für Frieden und Freiheit und zur Verstärkung der internationalen Solidarität auf.

Für die Sicherung des Friedens in der Welt und in unserer Region!

Nein zur Verfassung der Junta!

Ohne Generalamnestie kein Referendum!

Freiheit für alle Parteien außer der faschistischen MHP!

Meinungsfreiheit in Wort und Schrift!

Für Versammlungs- und Streikrecht!

CUNTANIN ANAYASASINA HAYIR!

Askersel diktatörlük "sosyal düzeni korumak için" erke oturdu. Yüzbinlerce ilericiyi, yurtseveri, komünisti, "anayasal düzeni değiştirmek"le suçlayarak tutukladı. İşkencelerden geçirdi. İdam sehpalalarına sürükledi. Ve halâ bu aşağılık yalanlarını, bu doğrultudaki insanlık dışı saldırı ve uygulamalarını sürdürüyor.

Fakat gerçek nedir ?

Gerçek, cuntanın ileri sürdüklerinin tam tersidir. İlerici güçlerin sırtına yıkılmaya çalışılan "suçun faili" cuntadır. Çünkü; anayasal düzeni silah zoruyla değiştiren, "61 anayasasını süngü gücüyle yırtan, işbirlikçi tekellerin masası cuntadır.

Ve şimdi cunta, "anayasa" adı altında bir paçavra dayatıyor. Baskıyı, terörü, yokluğu, yoksulluğu, işsizliği, pahalılığı yasallaştırmak için uğraşıyor. İşçi sınıfımız, emekçi halkımız, köylülerimiz, aydınlarımız ve gençlik cuntanın dayattığı bu sözde "anayasaya" HAYIR diyecektir.

Çünkü bu sözde anayasayla:

- Halkımızın kanı, canı pahasına kazandığı tüm demokratik hak ve özgürlükler yok edilmektedir.
- Düşünce özgürlüğünün önüne çekilen barikat birkaç kat dapa pekiştirilip yükseltilmektedir.
- İşçi sınıfımızın politik örgütlenmesinin yanında, ekonomik örgütlenmesi de
- sendikal örgütlenme-fiilen ortadan kaldırılmaktadır. Bu "anayasayla" işçi sınıfımızın gırtlığına çivi çakılmaktadır. Yaşama hakkı sınırlandırılmaktadır.
- Toplumsal bir suç olan lokavt "anayasal bir hak" düzeyine yükseltilmektedir.
- Söz ve düşünce özgürlüğüyle birlikte, basın özgürlüğü de kısaca içine alınmaktadır.
- Yasama-miclisin -ve yargının-mahkemelerin-yetki ve etkinlikleri

kısılmakta, yürütme-hükümet-olabildiğince güçlendirilmekte, cumhurbaşkanının yetkileri bir başkanlık sistemi kadar genişletilmektedir.

- Cunta sokakta kurşanladığı, zindanda işkence ettiği, idam sehpalarında canlarını aldığı 18 yaşındaki gençleri oy hakından yoksun bırakıyor

- Bununla birlikte gençliği, bağımsızlık, barış, demokrasi, özgürlük ve yurtseverlik gibi/^{sözümüne} "zararlı akım ve düşüncelerden" konuma (!) "anayasal" düzeye yükseltiliyor.

Bütün bunların demokrasi ile, demokratik bir düzenle uzak yakın hiç bir ilişkisi yoktur. Bunlar, baskıcı ,terörcü bir diktatörlüğün temel-leridir. Askersel diktatörlüğün sivil tertibidir.

İŞÇİ, KÖYLÜ, ÖĞRENCİ, ASKER, KIZ-, ERKEK TÜM GENÇLER :

- . Demokrasiye evet, cuntanın anayasasına HAYIR!
 - . Özgürlüğe, barışa, bağımsızlığa EVET, diktatörlüğe, baskıya, teröre ve bunlara yasal kılıf olan cuntanın "anayasasına" HAYIR !
 - . İşçi sınıfımızın politik örgütlenmesine EVET, toplumsal suç lokavtı "hak" sayan cuntanın "anayasasına" HAYIR!
 - . Söz, düşünce ve basın özgürlüğüne EVET ! Cuntanın anayasasına HAYIR!
 - . 18 yaşa oy hakkına EVET! Cuntanın "anayasasına" HAYIR DİYELİM.
- TÜM ULUSAL DEMOKRATİK GÜÇLERİN EYLEM VE CİPHE BİRLİĞİ için savaşımı daha da yükseltelim!

Cuntaya hak ettiği yanıtı verelim.

Cuntanın "anayasasına" HAYIR!...

İLERİCİ GENÇLER

Milliyet,10.2.1982 Batı baskısı) Mehmet BARLAS "GERÇEKLERİMİZ"

"Yeni bir anayasa ve buna dayalı çok partili demokrasi oluşturmaya çalıştığımız şu dönemde,Türkiye'nin gerçeklerini gözönünde tutmak zorundayız.Gerçek 1.Silahlı kuvvetler Türk siyasal dengesinin içinde büyük bir ağırlığa sahiptir...Bu gerçeği ülke yararına değerlendirmeni yolu ise,ordu bu ağırlığı ile istikrar unsuru olarak koruyup,onu politika dışında tutmaktan geçiyor...temel konularda askerler ve sivil-ler arasında bir uzlaşma olmadan Türk siyasal rejimleri uzun süreli olmuyor.Gerçek 2:Bazı temel konular Türk siyasal gündeminde tartışma dışı tutulmadığı takdirde,bırakın ideal demokratik ve özgürlükçü rejim mi,Türkiye şartlarına uygun bir sistemi bile oturtmak imkansız denemek kadar zordur.Bu konular arasında "din","ülke bütünlüğü","sınıf kavgası" "ırkçılık,mezhepçilik"ve benzeri kavramlar vardır.Türkiyede politikaya heves edenlerin akıllı olması ve bu gibi maddeleri tartışma dışı tutmaları şarttır.Gerçek 3:Türkiye'de yapısı bakımından güçlü ve etkin bir bürokrasi vardır..Demokrasinin işlemesi,bürokrasinin tatmin edilip politik hedefleri engellememesine de bağlıdır.Gerçek 4.Türkiyede kit- leler politik vaadlere,değişiklik özlemine,gösterişli davranışlara düş- kündür... gerçek 5- Türkiye yüzlerce yıllık tarihinden bir dış politika dersi almıştır.Bu dersin ana unsuru dengedir.....tekli bir seçim de- nenmemelidir..."

Milliyet 22.2.1982 Metin Toker:ANAYASA üzerine ilk düşünceler(4)
(İlk üç yazı,Milliyet'in 7,8,9 Şubat tarihli sayılarında yayınlanmıştır
"Şimdiye kadar asker kırılan oyuncakı tamir etmiş,onu politikacıların eline vermiştir.Artık anlaşılmıştır ki'demokrasi sadece politikacılara bırakılamayacak kadar ciddi bir iştir' " .
"Türkiye gibi yeni demokrasilerin de böyle ağırbaşlı,prestij ve manevi otorite taşıyan,inanılan,saygı duyulan,oturmuş kurullara ihtiyacı vardır. Bu "kaybolmuş son devler"in Atatürklerin,İnönülerin anayasal sistemdeki gölgesini oluşturacaktır....Senatoya kendi şahsiyetinin kazandırılması

lazımdır.Senatoya bugün Türkiye'de korporatif bir teşekkül tarzı vermek bahis konusu değildir.Meslek teşekküllerinin daha uzun yıllar bir takım sol veya sağ ufak azınlıkların hakimiyetinde kalacağı 12 Eylül sonrasında da ortaya çıkmıştır.Bunlardan bazıları son günlerde eski alışkanlıklarından hiçbir şey değişmediğini kendilerine siyaset yapamayacaklarının MGK tarafından ihtarına yol açacak açıklıkta ispatlamışlardır.Et ihracının kapitaliste döviz sağlamak için olduğu ve etin halka yedirilmesi demagojisi yapan,Türkiye'nin bu aşamasında memurlara grev haklı sendika kurma hürriyetini demokrasinin vazgeçilmez unsuru ilan eden bir "meslek teşekkülü" 12 Eylül öncesinin bir hortlağından başka ne sayılabilir?Ben o mesleğin gerçek mensuplarını tanıyorum.Acaba kaçı bu sapık fikirleri paylaşmaktadır.Ama işte hiç olmazsa etiketiyle bir "meslek teşekkülü".Senatonun korporatif bir karakter taşıması bundan dolayı düşünülemez bile.Zaten senatoyu o karakterden çok temsili bir karakterde kurmak kabildir....Senato 125 üyelik olarak düşünülebilir.Bir kısmı tabii üye olacaktır...Bu üyelikler hayat boyu ve istifayla düşecektir.Senatoda cumhurbaşkanının gene 15 kişilik bir kontenjanı olacaktır.Süreleri normal süre olacaktır."

" Yeni MGK ülkenin en yüksek düzeydeki tavsiye organı olacak tarzda düşünülmeli ve tavsiyesini cumhurbaşkanına yapmalıdır(Daha önce Bakanlar Kuruluna yapıyordu)Öyle olunca da kurulun başkanı-cumhurbaşkanı-ve asker kanadı değişmeyecek....."

Hürriyet 30.3.1982(Batı yayını)(Basından seçmeler bölümünde "Son Havadis'den Abdullah Uraz'ın yazısı) SENATO MU YOKSA DİVAN MI?

"....Bu durumda hükümetin görev ve yetkileri ne olacaktır?İranda bağı hükümetlerin pek çok görev ve ~~xxxxxxx~~ sorumluluğu olduğu,buna mukabil yetkilerinin olmadığı daima söylenmiş ve görülmüştür.1961 Anayasasının ülkenin bugünkü hale gelişinde rolünün büyük olduğu kesindir.Bunun içinde hükümet yetkilerinin olmadığı da vardır."

Milliyet, 25.4.1982 (Batı baskısı) Örsan Öymen "ANAYASA VE DÜŞÜNCE"

"...Bu ilke 1961 Anayasasında şöyle dile getiriliyordu: Temel hak ve hürriyetler, anayasanın sözüne ve ruhuna uygun olarak, ancak kanunla sınırlanabilir. Kanun kamu yararı, genel ahlak, kamu düzeni, sosyal adalet ve milli güvenlik gibi sebeplerle de olsa, bir hakkın ve hürriyetin özüne dokunulamaz.. "Dediğimiz gibi 12 Mart 1971 rejimi bu ilkeyi sulandırmıştı. 12 Eylül büyük bir olasılıkla temel hak ve özgürlükler konusunda yeni ilkeler, yeni sınırlamalar getirecek. Bu arada, temel hak ve özgürlüklerin vazgeçilmez kaynağını oluşturan 'düşünce özgürlüğü'ne olacak?"

Milliyet Anayasa anketi, 25.4.1982 "GREV ANAYASADA YER ALMALIDIR"

Evet: % 83,3 Hayır % 10,7

Lokavt anayasada yer almalı mıdır?

Evet: % 46,5

Hayır: % 42,5

TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAY TARİH ARASTIRMA VAKFI

Arayış, 12 Aralık 1981 "Anayasa ve sistem tartışması"

Profesör Bahri Savcı, Prof Mümtaz Soysal, ve Doç Dr. Fazıl Sağlam'ın
Anayasa konusundaki sorulara ilişkin görüşleri

Soru: Temel hak ve ödevlerle sosyal ve iktisadi haklar ve ödevler bakımından kısıtlayıcı bir düzen gelebilecek midir? Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Savcı: Bu noktalardan kısıtlayıcı bir düzen getirilirse, bu, demokrasi doğrultusunda vardığımız aşamadan bir geriye dönüş oluşturur....

..bu hususta düzeyini düşürücü bir takım yeni düzenlemelere giremez, uluslararası antlaşmalar ve yükümlülükleri ~~zaten~~ hakları genişletmek zorundadır.

Soysal: 1961 Anayasasındaki özgürlükler ve haklar düzeni, yalnız bu konuda akademik ve bilimsel açıdan

ARAYIŞ, 23 Mayıs 1981 "27 Mayıs'la ilgili gerçekler" Bülent Ecevit

"....Yıllar süren bir oluşumu, toplumdaki birikimi ve halkın özlemini yansıtan bir anayasaydı 1961 Anayasası", "Barışçı bir halk hareketinden doğmuş olan o devrimin gerçekleştirdiği 1961 Anayasasını geçersiz ve gereksiz gibi gösterme çabasında olanlar ve 12 Eylül 1980 öncesinde sürüklendiğimiz bunalımdan Anayasayı sorumlu tutanlar var",

"12 Eylül 1980 öncesi bunalıma bu Anayasa yüzünden sürüklenmiş değildir Türk toplumu.. Bu anayasaya, bu anayasayla oluşmaya başlayan demokrasiye ve bu anayasayla getirilen sosyal haklara, başından beri karşı çıkanların tertipleri ve engellemeleri yüzünden bunalım o boyutlara ulaşmıştır.", "Bu da gösteriyor ki, bunalıma Anayasa değil, Anayasayı yok sayanlar neden olmuştur. Eğer şimdi bunalımdan çıkış yolu, yürürlükteki anayasayı yok etmekle veya temelinden değiştirmekten aranacak olursa, yıllarca anayasal düzeni ve devleti içinden tahribe uğramış olanlar-bazıları mahkûm edilseler bile-ödüllendirilmiş olacaklardır." "Gerekli olan, 27 Mayıs devriminin getirdiği anayasayı yok etmek veya temelinden değiştirmek değildir. 27 Mayısdan sonra atılan başka bazı yanlış adımları yinelenmekten kaçınmaktır, gerekli olan."

"Arayış'ın 11. sayısında "Anayasa değişikliğinin demokratik ve gerçekçi yolu" başlıklı başyazıda belirttiğimiz gibi, Kurucu meclisin yetkilerini ve işlevini çok sınırlı tutmaktır ve bunun takdirini, yapılacak ilk genel seçimlerde, ulusal iradeye bırakmaktır."

Arayış, 23 Mayıs 1981 Barolar Birliği'ne göre "Anayasa değişikliği halk iradesini yansıtan bir meclise bırakılmalı"

16-17-18 Mayıs günleri Ankara'da Türkiye Barolar Birliği 14. Genel kurulunda açıklanan görüşler arasında: Anayasa değişikliği zorunlu ise bu değişiklik demokratik bir tartışma ortamında ele alınmalıdır. Son çıkarılan yasalar yargı bağımsızlığını tehlikeye düşürmektedir.

WER HAT WAS GESAGT ?

Nail Güreli, Vorsitzender der Journalisten-Gewerkschaft der Türkei:

"Dieser Verfassungsentwurf ist eine einseitige Parteiergreifung und außerhalb unserer Zeit".

Zeitung "Milliyet" 21.7.82

Sevket Yilmaz, Vorsitzender des Gewerkschafts-Dachverbandes "Türk-Is" (1,1 Mill. Mitglieder):

"Dieser Verfassungsentwurf bedeutet das Ende der Gewerkschaftsbewegung".

Zeitung "Hürriyet" 28.7.82

Prof. Dr. Metin Kutal, Uni-Prof. in Istanbul:

"Der Verfassungsentwurf ist weit davon entfernt einen Sozialen Frieden zu schaffen".

Zeitung "Hürriyet" 28.7.82

Prof. Dr. Cetin Özeli (er unterrichtet "Juristik" an der Universität in Istanbul):

"Dies ist ein Freiheiten abschaffender Entwurf. So einen Verfassungsentwurf, der die freie Meinungsäußerung begrenzt, kann man nicht als demokratisch bezeichnen".

Zeitung "Hürriyet" 28.7.82

Teoman Köprülüler, Ex-Minister:

"Eine Einengung der Grundrechte und Freiheitsrechte kann man mit einer demokratischen Ordnung nicht vereinbaren".

Zeitung "Tercüman" 13.8.82

Föderation der Mittelständigen Unternehmen und Berufstätigen:

"In dem Verfassungsentwurf steht kein einziges Wort über Mittelständige Unternehmen. Die Verfassung ist für die Mittelständigen ein Tabu".

Zeitung "Hürriyet" 1.8.82

Überschrift:

"Türk-Is" kritisierte hart:

"Durch diesen Verfassungsentwurf sind die gewerkschaftlichen Institutionen tot".

H. Asutay, Vorstandsmitglied der "Türk-Is":

"Es gibt Leute die uns kleinkriegen und runterschlucken möchten".

Ibrahim Denizcier, Ex-Vorsitzender der "Türk-Is":

"Mindestens 100 Mitglieder von 120 im Beratenden Parlament dienen dem Arbeitgeber".

Zeitung "Hürriyet" 2.8.82

Prof. O. Aldikacti, Vorsitzender der Verfassungs-Kommission:

"Die Leute, die mich und den Verfassungsentwurf kritisieren, sind alle rückständig"...

Zeitung "Hürriyet" 4.8.82

Muhsin Batur, Ex-Senator der verbotenen Sozialdemokratischen Partei "CHP":

"Der Fassungsentwurf ist die Frucht von einseitiger Philosophie. Ich glaube nicht, daß auf alle Kritiken in der Verfassungskommission und in dem Beratenden Parlament Rücksicht genommen wird. Um zu verhindern, daß dieser Verfassungsentwurf so bleibt und rechtskräftig wird, müssen wir in Einheit noch sehr viel Arbeit leisten, denn sonst wäre es schade um unser Land und die Menschheit. Bei der Vorbereitung dieser Verfassung wurden nur die Meinungen der Arbeitgeber berücksichtigt".

....Wenn in einem Land die Teilnahme der Bevölkerung bei der politischen Meinungsbildung dermaßen begrenzt bzw. verboten wird, dann kommt es dort zu einer Explosion.

....Der Entwurf ist inhaltlich von demokratischen System-Verständnissen entfernt, außerdem ist es ein Fehler, daß das passive Wahlrecht-Alter nicht auf 18 Jahre festgesetzt wurde.

Altan Tuna, Ex-Abgeordneter der verbotenen Sozialdemokratischen Partei "CHP" und Mitglied des Verfassungsausschuß:

"Der Verfassungsentwurf berührt den republikanischen Gedanken gut. Man versucht, eine totalitäre Führungsweise zu legalisieren".

F. Sakir Ögünc, Mustafa Akdündar, Vahap Güvenc (alle 3 sind Mitglieder der Verfassungskommission):

"Mit dieser Verfassung kann man kein gesundes Ziel erreichen. Der seit 8 Monaten vorbereitete und außer von der Arbeitgeberseite ansonsten von Niemandem Zustimmung gefundene Verfassungsentwurf, kann in dieser Form dem Willen der türk. Bevölkerung nicht entsprechen.

Die Ausrede, die Zeit sei vorgeschritten und somit müsse dieser Verfassungsentwurf so bleiben und rechtskräftig werden, zieht nicht mehr."

Sevket Yilmaz, Vorsitzender der "Türk-Is" (1,1 Mill. Mitgl.):

-"Wenn die gewerkschaftlichen Bestimmungen, so wie es in dem Verfassungsentwurf steht, verabschiedet werden, können wir die Türe von "Türk-Is" nur noch zuschließen und den Schlüssel abgeben.
-Die Inkrafttretung dieses Entwurfs zerschlägt den Arbeitsfrieden."

Muzaffer Sarac, Vorsitzender der "Straßenbau-Gewerkschaft":

"Wir geben bei keinem Menschen den Schlüssel ab. Es kann sein, daß die Unternehmen, Konzerne sich vor lauter Freude in einem tierischen Rausch befinden. Trotzdem müßte sich jeder darüber im Klaren sein, daß die Gewerkschaftsbewegung in der Türkei nicht zu Ende gehen darf. Da die Gewerkschaften nicht von dem Beratendem Parlament geschaffen wurden, deshalb können sie auch nicht von ihm abgeschafft werden.

-Die türkische Bourgeoisie muß zuerst lernen, was westliche Demokratie bedeutet.
-Mit solch einem Gewerkschaftsverständnis wird die ganze Welt über uns lachen.
-In dem Entwurf ist das Gleichgewicht zwischen den persönlichen Grundrechten und Freiheiten der Bevölkerung gegenüber dem des Staates haushoch unterlegen. Eine logische Folge davon ist, daß dadurch in der Türkei ein Regime geschaffen wird, daß die Bürger unterdrückt.
-Ein anderer Aspekt der Verfassung ist der Abschnitt 'Soziale-, ökonomische Rechte und Pflichten', darin hat man alles gesetzt was die Unternehmer schützt."

Oktay Eksi, Journalist:

"Man gewinnt den Eindruck, daß diese Verfassung nicht vorbereitet wurde um eine freiheitliche Regierung zu schaffen, sondern eine Regierung die den Gebrauch der freiheitlichen Rechte verhindern soll. Dieser Entwurf ist die Frucht eines Gedankengutes, daß von unserer heutigen Zeit meilenweit entfernt ist."

Ilhan Lök, Sekretär des "MESS" (Metall-Arbeitgeberverband):

"In dieser Verfassung sind auch die Punkte enthalten, die zu einem friedlichen Arbeitsleben beitragen können."

Prof. Aydin Akbay:

"Dieser erfolglose Verfassungsentwurf muß in eine Form gebracht werden, der der Würde des türkischen Volkes entspricht."

Özdemir Akmut, Stellvertr. Dekan der Fakultät für Politologie:

Dieser Verfassungsentwurf bringt eine Form, durch welche das türkische Volk sich von demokratischen Verhältnissen immer mehr entfernen wird."

Prof. Erzen Erzurumlu:

"Es ist undenkbar, daß die Türkei durch die Einschränkungen der Freiheiten und Rechte sich von der schwierigen Lage befreit."

Oktay Eksi, von der Tageszeitung "Hürriyet", in seinem Artikel mit dem Titel 'Rückentwicklung', vom 20.7.82:

"Es gibt nirgendwo auf der Welt eine Verfassung die sich ein freiheitlich-demokratisches System vornimmt und dann als einzigen Ausweg die Vernichtung der Freiheiten vorschreibt."

Neil Güreli, Vorsitzender der Journalisten-Gewerkschaft, hat auch wiederholt gesagt, daß diese Verfassung konservativ und nicht von diesem Jahrhundert sei. Er fügte auch hinzu, daß er nicht glauben würde, daß dieser Verfassungsentwurf jemals von dem türkischen Volk und Arbeitern Zustimmung bekommen werde.

Necati Celik, Vorsitzender der Gewerkschaftsföderation "Hak-Is":

"In diesem Entwurf sind alle Rechte der Arbeitgeber mit großer Wachsamkeit geschützt worden, zum Nachteil der arbeitenden Menschen wurde die 'Waage der Sozialen Gerechtigkeit' gekippt."

Ahmet Kabakli, Journalist der Tageszeitung "Tercüman":

"Ich möchte wirklich nicht demagogieren, aber ein Journalist der ständig fürchtet vor Gericht erscheinen zu müssen egal was er schreibt, kann nie frei schreiben."

Aus der Tageszeitung "Milliyet" vom 22.7.82; erschienen unter dem Artikel mit dem Titel: "Wenn wir Ruhe und Demokratie haben wollen"....:

1. Der Verfassungsentwurf ist sehr lang und detailhaft.
2. Bei dem Entwurf sind alle Maße bei der Einschränkung der Rechte und Freiheiten überschritten worden.
3. Mit diesem Entwurf wurden die Gewerkschaften bei den Fragen und Regelungen des Arbeitslebens entmacht.

4. Unter dem Punkt 'Vereinsgründung' wurden große Einschränkungen eingefügt, welches wiederum gegen die Grundprinzipien der Demokratie verstößt.
5. Dieser Verfassungsentwurf nimmt sich in Bezug auf die Rechte des Bundespräsidenten ein totalitäres Regime vor.
6. Dieser Verfassungsentwurf bringt Widersprüche zwischen Justiz und Regierung.
7. Durch diesen Verfassungsentwurf wird das abgeschlossene Gespräch über die Privat-Hochschulen neu eröffnet.
8. Durch diesen Verfassungsentwurf werden den Sicherheitsbeamten große Spielräume überlassen, dies wird wiederum leicht zum Mißbrauch ihrer Rechte führen. Das ist ein Punkt, der der Bevölkerung unsichere Gefühle vermittelt.

Kamer Genc, Mitglied des Beratenden Parlaments:

"Durch diesen Verfassungsentwurf wurden keine neuen Rechte für die Bevölkerung gebracht, im Gegenteil, es wurden die Rechte und Freiheiten eingeschränkt, die mit der Verfassung aus dem Jahre 1961 gesichert worden waren.

Hasan Pulur, Tageszeitung "Hürriyet", in seinem Artikel "Medien-Freiheit":

"Auf der einen Seite sollen wir sagen das die Massenmedien frei sind und nicht unter Zensur fallen, jedoch auf der anderen Seite sollen wir nicht über die Politiker berichten, die in Spielkasinos Millionenbeträge verspielen und Steuergelder mit ihren Geliebten verpulvern, weil das Privatleben solcher Personen unantastbar bleiben soll."

DUYURU

4 EYLÜL 82 C'tesi Saat:17.30 da yapılacak
ANAYASA tartışmasına katıl. Súdstr.15 KR.

CUNTA'NIN ANAYASASINA HAYIR!

Ülkemizin üzerine bir kara basan gibi çöken cunta, 2. yılını dolduruyor.Halkımız, baskı, zorbalık, açlık ve sefalet dolu 2 koca yıl geçirdi.Cunta, güzel yurdumuzu hapishaneye ve halkımızda içinde yaşayan mahkûmlar yaptı.Halkımız için binbir türlü zorbalıklarla geçen bu 2 yılda cunta, tekellere, Koçlara, Sabancılar altın yıllar yaşattı, onların Milyarlarına Milyarlar kattı.

Cunta bugün de yerini sivil gericiliğe devretme plânları hazırlıyor.Baskının, zorbalığın sürdürülmesi için, ordu-polis devleti kummanının koşullarını hazırladığı gerici anayasa taslağı ile halkımıza dayatmağa çalışıyor.

Anayasalarda halkın ezici çoğunluğunun çıkarlarının yansıtılması, devletin anayasa ilkeleri doğrultusunda halka karşı ödev ve yükümlülüklerinin anlatılması gerekirken, cuntanın hazırladığı 200 maddelik anayasa taslağında, halkımıza nelerin YASAK OLDUĞU sıralandı.Buna demokratik bir anayasa denilebilir mi ?...

Cuntanın anayasası ülkemizdeki 45 Milyon'un kanını emen tekellerin çıkarlarını garanti altına alıyor.Hazırlanan bu anayasa olsa-olsa Koçlar, Sabancılar için demokratik bir anayasa olur.Nitekim oldu da...Anayasa taslağı hazırlandıktan sonra, bu taslağı tam ve eksiksiz bulan sadece bu çevreler oldu.Bu bir avuç tekellerin temsilcilerinin dışında, tüm toplumsal kesimlerde anayasa eleştirildi, tepki ile karşılandı.

Cunta, halkımıza dayattığı gerici anayasa taslağını, kendi atadığı, anayasa komisyonundan bile geçiremedi. 16 kişiden oluşan komisyon üyelerinden sadece 2 kişi bu anayasanın tümüne "Evet" dedi.Bunlardan birisi, komisyon Başkanı Orhan Aldıkaçtı, diğeri de, Türkiye Sanayici ve İşadamları Derneği Genel Başkanı Ali Kaçman'dı.Komisyonadaki diğer 14 üye ise, hazırlanan taslağa karşı çıktı.İşte sözüm ona, demokrasiye döndüğünü söyleyen cuntanın "Demokrasiden" anladığı... 16 kişilik komisyonda, 14'ü HAYIR diyor, 2'si Evet, ve "Demokratik olarak anayasa meclise sunuluyor".

Cunta süngü zoruyla halkımıza, ya bu anayasayı kabul edersiniz, ya da, başta kalmaya devam edeceğim, tehditini dayatıyor.Kendisine karşı yükselen toplumsal muhalefeti bu kezde "Cunta gitsin de, yerine ne gelirse gelsin" seçeneğiyle karşıya bırakıyor.Fakat, işçi ve emekçiler bunun, yağmurdan kaçıp, doluya tutulmak olduğunu çok iyi görüyorlar.Bu oyuna gelinmediğini, halkın anayasa tartışmalarındaki duyarlılığını gören cunta ve onun baş destekçisi ABD emperyalizmi, ülkemizde yeni provakasyonlar tezgahlıyor.Halkın dikkatlerini, anayasa tartışmalarından başka yerlere çekmeğe çalışıyor.Son Esenboğa hava limanında Emneni terör örgütünün eylemi, onun güncelliği kapanırken, Sovyet sınırında meydana gelen olay bunun en belirgin örnekleridir.Bu olayları, cuntayı ve onun anayasasını kurtarma adına emperyalizmin yarattığı ise, gün gibi ortadadır.Burada hedeflenen-se, halkın sözüm ona ulusal bir davada birleşip, içte ise, cuntanın baskı ve terörü uzun süre yasallaştırmak için hazırladığı anayasa taslağını halka onaylatmaktır.Önümüzdeki günlerde bu tür provakasyonların içte ve dışta artacağı bizler için daha şimdiden bilinen bir gerçektir.

Cuntanın bu telâş ve korkusu boşuna değildir.O, yerini alacak, kendisini aratmayacak gerici bir ordu-polis devletinin temellerini bu anayasa ile atacağını biliyor.Bunun hiç de kolay olmayacağı açık.İşçi ve emekçiler bu sorunun bilincinde ve bugün cuntaya, onun anayasasına HAYIR demeğe hazırlanıyor.Cuntanın baskı ve zorbalığını püskürtmenin, onu geriletmenin yollarından birinin de, anayasa referandumunda sandık başına giderek HAYIR oyu kullanmak olduğunu görüyor.Anayasa referandumunda oy KULLANMAYANIN, pasif kalmanın cuntaya, onun baskı ve zorbalığına evet anlamına geldiği bir gerçektir.

Bugüne kadar alınan en ufak demokratik hak ve özgürlükler için çetin savaşlar verdik. Bundan sonra da böyle olacaktır.Türkiye emekçi halkı hiç bir hakkın verilmediğini, mücadele ile alınabileceğinin bilincindedir.Bu kez de anayasa konusunda aynı kararlılık içersindedir.

KREFELD T.Y.DERNEĞİ
SÜDSTR.15

DUYURU

4 EYLÜL 82 C'tesi Saat:17.30 da yapılacak
ANAYASA tartışmasına katıl. Súdstr.15 KR.

CUNTA'NIN ANAYASASINA HAYIR!

Ülkemizin üzerine bir kara basan gibi çöken cunta, 2. yılını dolduruyor.Halkımız, baskı, zorbalık, açlık ve sefalet dolu 2 koca yıl geçirdi.Cunta, güzel yurdumuzu hapishaneye ve halkımızda içinde yaşayan mahkûmlar yaptı.Halkımız için binbir türlü zorbalıklarla geçen bu 2 yılda cunta, tekellere, Koçlara, Sabancılar altın yıllar yaşattı, onların Milyarlarına Milyarlar kattı.

Cunta bugün de yerini sivil gericiliğe devretme plânları hazırlıyor.Baskının, zorbalığın sürdürülmesi için, ordu-polis devleti kummanının koşullarını hazırladığı gerici anayasa taslağı ile halkımıza dayatmağa çalışıyor.

Anayasalarda halkın ezici çoğunluğunun çıkarlarının yansıtılması, devletin anayasa ilkeleri doğrultusunda halka karşı ödev ve yükümlülüklerinin anlatılması gerekirken, cuntanın hazırladığı 200 maddelik anayasa taslağında, halkımıza nelerin YASAK OLDUĞU sıralandı.Buna demokratik bir anayasa denilebilir mi ?...

Cuntanın anayasası ülkemizdeki 45 Milyon'un kanını emen tekellerin çıkarlarını garanti altına alıyor.Hazırlanan bu anayasa olsa-olsa Koçlar, Sabancılar için demokratik bir anayasa olur.Nitekim oldu da...Anayasa taslağı hazırlandıktan sonra, bu taslağı tam ve eksiksiz bulan sadece bu çevreler oldu.Bu bir avuç tekellerin temsilcilerinin dışında, tüm toplumsal kesimlerde anayasa eleştirildi, tepki ile karşılandı.

Cunta, halkımıza dayattığı gerici anayasa taslağını, kendi atadığı, anayasa komisyonundan bile geçiremedi. 16 kişiden oluşan komisyon üyelerinden sadece 2 kişi bu anayasanın tümüne "Evet" dedi.Bunlardan birisi, komisyon Başkanı Orhan Aldıkaçtı, diğeri de, Türkiye Sanayici ve İşadamları Derneği Genel Başkanı Ali Kaçman'dı.Komisyonadaki diğer 14 üye ise, hazırlanan taslağa karşı çıktı.İşte sözüm ona, demokrasiye döndüğünü söyleyen cuntanın "Demokrasiden" anladığı... 16 kişilik komisyonda, 14'ü HAYIR diyor, 2'si Evet, ve "Demokratik olarak anayasa meclise sunuluyor".

Cunta süngü zoruyla halkımıza, ya bu anayasayı kabul edersiniz, ya da, başta kalmaya devam edeceğim, tehditini dayatıyor.Kendisine karşı yükselen toplumsal muhalefeti bu kezde "Cunta gitsin de, yerine ne gelirse gelsin" seçeneğiyle karşıya bırakıyor.Fakat, işçi ve emekçiler bunun, yağmurdan kaçıp, doluya tutulmak olduğunu çok iyi görüyorlar.Bu oyuna gelinmediğini, halkın anayasa tartışmalarındaki duyarlılığını gören cunta ve onun baş destekçisi ABD emperyalizmi, ülkemizde yeni provakasyonlar tezgahlıyor.Halkın dikkatlerini, anayasa tartışmalarından başka yerlere çekmeğe çalışıyor.Son Esenboğa hava limanında Emneni terör örgütünün eylemi, onun güncelliği kapanırken, Sovyet sınırında meydana gelen olay bunun en belirgin örnekleridir.Bu olayları, cuntayı ve onun anayasasını kurtarma adına emperyalizmin yarattığı ise, gün gibi ortadadır.Burada hedeflenen-se, halkın sözüm ona ulusal bir davada birleşip, içte ise, cuntanın baskı ve terörü uzun süre yasallaştırmak için hazırladığı anayasa taslağını halka onaylatmaktır.Önümüzdeki günlerde bu tür provakasyonların içte ve dışta artacağı bizler için daha şimdiden bilinen bir gerçektir.

Cuntanın bu telâş ve korkusu boşuna değildir.O, yerini alacak, kendisini aratmayacak gerici bir ordu-polis devletinin temellerini bu anayasa ile atacağını biliyor.Bunun hiç de kolay olmayacağı açık.İşçi ve emekçiler bu sorunun bilincinde ve bugün cuntaya, onun anayasasına HAYIR demeğe hazırlanıyor.Cuntanın baskı ve zorbalığını püskürtmenin, onu geriletmenin yollarından birinin de, anayasa referandumunda sandık başına giderek HAYIR oyu kullanmak olduğunu görüyor.Anayasa referandumunda oy KULLANMAYANIN, pasif kalmanın cuntaya, onun baskı ve zorbalığına evet anlamına geldiği bir gerçektir.

Bugüne kadar alınan en ufak demokratik hak ve özgürlükler için çetin savaşlar verdik. Bundan sonra da böyle olacaktır.Türkiye emekçi halkı hiç bir hakkın verilmediğini, mücadele ile alınabileceğinin bilincindedir.Bu kez de anayasa konusunda aynı kararlılık içersindedir.

KREFELD T.Y.DERNEĞİ
SÜDSTR.15

INTERNATIONALE KONFERENZ
NEIN – ZUR VERFASSUNG DER JUNTA IN DER TURKEI
INTERNATIONAL CONFERENCE
NO – TO THE CONSTITUTION OF THE JUNTA IN THE TURKEY
ULUSLAR ARASI KONFERANS
CUNTA ANAYASASINA -- HAYIR

KÖLN - 30/31.10.1982

INTERNATIONALE TEILNEHMER, DIE IHRE REDEBEITRÄGE AUS ZEITGRÜNDEN
NICHT HALTEN KONNTEN:

Cinar, Safter	Vertreter der GEW-Berlin
Kreipe, Eduard	Initiative "Solidarität mit den verfolgten Gewerkschaftern in der Türkei" - München -BRD
Reg Race	Abgeordneter der Labourparty - England
Lüderwaldt, Detlef	Pfarrer, Initiativausschuß ausländische Mitbürger in Hessen
Vertreterin der Frauenvereinigung Griechenlands	
Vertreter des DISK-Solidaritätskomitees - England	

INTERNATIONALE KONFERENZ
NEIN – ZUR VERFASSUNG DER JUNTA IN DER TURKEI
INTERNATIONAL CONFERENCE
NO – TO THE CONSTITUTION OF THE JUNTA IN THE TURKEY
ULUSLAR ARASI KONFERANS
CUNTA ANAYASASINA – HAYIR

KÖLN - 30/31.10.1982

INTERNATIONALE TEILNEHMER DER KONFERENZ (Alphabetische Reihenfolge)

Adamos, Dimitris	Kommunistische Partei Griechenlands, Mitglied des Europaparlaments
Alleg, Henri	Schriftsteller - Frankreich
Andersen, Hanne Leni	Vertreterin der Kommunistischen Partei Dänemarks
Arendt-Rojahn, Veronika	Rechtanwältin, Internationale Liga zur Verteidigung der Menschenrechte
Bakas, Stavros	Allgemeine Konföderation der Werktätigen Griechenlands (GSEE)
Brown, Alan	Union des wissenschaftlichen, technischen und leitenden Personals (ASTMS-TUC) - England
Catherine, Lange	Französisch-Türkische Freundschaftsgesellschaft Frankreich
Cinar, Safer	GEW - Landesverband Berlin
Dekov, Sasho	Bulgarien
Dimapoulos, Stefanos	Panhellenische Gewerkschaftsbewegung der Werktätigen Griechenlands (PASKE)
Felios, Sotiris	Anwaltskammer Athen (DSA) - Griechenland
Gärber, Michael	Mitglied des geschäftsführenden Vorstandes der Sozialistischen Deutschen Arbeiterjugend - BRD
Göbel, Angelika	Initiative "Solidarität mit den Demokraten der Türkei - Bundesrepublik Deutschland
Goodenough, Leonard	Vertreter der Kommunistischen Partei Frankreichs
Jakovidis, G.	Gewerkschaft YSE - Griechenland
Jögg, Martin	Mitglied des Weltfriedensrates
Iltscher, Rocchko	Bulgarien
Kaldor, Françoise	Mitglied des Weltfriedensrates - Frankreich
Kouris, Vangelis	Anwaltskammer Athen (DSA) - Griechenland
Kreipe Eduard	Münchenre Komitee "Solidarität mit den Verfolgten Gewerkschaftern in der Türkei - BRD
Lang, Heinz	Mitglied des Parteivorstandes der Deutschen Kommunistischen Partei - Bundesrepublik Deutschland
Lüderwaldt, Detlef	Initiativausschuß ausländische Mitbürger in Hessen, Pfarrer - Bundesrepublik Deutschland

Müller Ludwig	Rechtsanwalt - Bundesrepublik Deutschland
Prof. Nikolinakaos, Mavros	2. Vorsitzender des Griechischen Komitees für internationale, demokratische Solidarität (EEDDA)
Olyslager, Luc	Antifaschistische Front -Belgien
Panagiotos, Sarogas	Gewerkschafter - Griechenland
Paraskevopoulos, Theodor	Kommunistische Partei Griechenland Inland (KKE-ES)
Parry, Robert	Vertreter der Labourparty, Abgeordnete der LP im britischen Unterhaus - England
Priece, Brian	Weltgewerkschaftsbund (WGB) - England
Rekoukos, Nikolas	Griechisches Komitee für den Weltfrieden (EEDYE)
Schröder, Karl-Heinz	Mitglied des Präsidiums der Deutschen Kommunistischen Partei - Bundesrepublik Deutschland
Stamatopoulos, Athanasias	Vorsitzender der Gewerkschaft der Schiffsbauarbeiter (PEMEN), Einheitsgewerkschaftsbewegung gegen die Diktatur (ESAK-S) - Griechenland
Stinus, Erik	Dänisches Komitee für Sicherheit und Zusammenarbeit in Europa - Dänemark
Sulkunen, Olavi	Rechtsanwalt, Demokratische Juristenvereinigung Finnlands, Mitglied des Friedenskomitees Finnlands
Tixler, Jacques	Vertreter der CGT - Frankreich
Tsolakidis, Vasilios	Kommunistische Jugend Griechenlands (KNE)
Wagner, Ann	Demokratische Frauenvereinigung Dänemarks
Weyl, Monique	Rechtsanwältin, Schriftstellerin
Weyl, Roland	Jurist, Schriftsteller
de Wolf, Michel	Belgisches Komitee zur Verteidigung der Menschenrechte
Vertreter der Internationalen Arbeitsföderation	

INTERNATIONALE KONFERENZ
NEIN – ZUR VERFASSUNG DER JUNTA IN DER TURKEI
INTERNATIONAL CONFERENCE
NO – TO THE CONSTITUTION OF THE JUNTA IN THE TURKEY
ULUSLAR ARASI KONFERANS
CUNTA ANAYASASINA – HAYIR

KÖLN - 30/31.10.1982

GRUSSBOTSCHAFTEN AN DIE KONFERENZ (NACH EINGANG BEIM TAGUNGSPRÄSIDIUM)

Colocotronis, Christos	Präsident der Christlichen Demokraten - Griechenland
Theodorakis, Mikis	Abgeordneter der KKE, Komponist - Griechenland
Thüsing, Klaus	SPD-MdB
GEWERKSCHAFT HBV-BERLIN	
Vereinigung Verfolgter des Naziregimes - Bund der Antifaschisten - Präsidium	
Sozialistische Partei Belgiens	
Liga zum Schutz der Menschen- und Bürgerrechte - Frankreich	
Kommunistische Partei Belgiens	
Glinne, Ernest	Präsident der Sozialistischen Gruppe im Europa- parlament
Rigaux, F.	Katholische Universität Louvain
Bourgaux, Jacques	Rechtsanwalt, Sekretär der Demokratischen Juristen- vereinigung Belgiens
Weyl, Frederik	Rechtsanwalt - Frankreich
Chambeiron, Robert	Vorsitzender der Rechtskommission des Europäischen Parlaments
Denis, Jacques	Vorsitzender der Entwicklungskommission des Europäischen Parlaments
Piquet, René	Vizepräsident der Kommunistischen Gruppe im Europäischen Parlament
Gremetz, Maxime	Kommunistische Gruppe im Europäischen Parlament
Baillot, Louis	" "
Frischmann, Georges	" "
Hoffmann, Jacqueline	" "
Budtz, Lasse	Sozialdemokratischer Abgeordnete im dänischen Abgeordnetenhaus, Präsident der dänischen Delegation im Europarat
Internationales Sekretariat der Labaurparty - England	
Espersen, Ole	Sozialdemokratischer Abgeordnete im dänischen Abgeordnetenhaus, ehem. Justizminister
Castellina, Luciana	Mitglied des Europaparlaments (Demokratische Zentrumspartei - Italien)
Capanna, Mario	Mitglied des Europaparlaments (Demokratische Partei - Italien)

Van de Meulebrouche, Jeak	Mitglied des Europaparlaments (Flämische Volks-Einheit - Belgien)
Boyes, Roland	Mitglied des Europaparlaments (Labaurparty - England)
Blaney, Neil	Mitglied des Europaparlaments (Freies Irland)
Minnen, van, Johan	Mitglied des Europaparlaments (Arbeiterpartei der Niederlande)
Gewerkschaft der Gummi- und Lederarbeiter - Finnland	
J.A.G. Griffith	Professor für Öffentliches Recht an der Universität London
van den Heuvel, Ien	Vizepräsident der Sozialistischen Gruppe im Europaparlament
Layzell, Jim	Coop - Politisches Sekretariat
Brandt, Henrik	Mitglied des Politischen Büros der Kommunistischen Jugend Dänemarks
Werner, Lars	Vorsitzender der Linkspartei Schwedens- Kommunisten
Blake, Nikolas	Holdane Society of Socialist Lawyers - Geschäftsführung
Lamond, James	Abgeordneter des britischen Unterhauses - England
Dr. Ayres, Ron	Politechnische Universität Thames - FB Wirtschaft England
Van der Bergh, Harry	Abgeordneter der Arbeiterpartei der Niederlande Mitglied des Europarates
Englischer Gewerkschaftsbund (Trade Union Congress - TUC) - England	
Labourparty of England	
Chandra, Romesh	Präsident des Weltfriedensrates
I. Bilen	Vorsitzender der Kommunistischen Partei der Türkei (TKP)
Konföderation der Werktätigen Griechenlands	
Internationale Vereinigung Demokratischer Juristen	
Heinrich, Peter	Betriebsrat, Herne - BRD
Deutsche Jungdemokraten - BRD	
Liberaler Hochschulverband - BRD	
Deutsche Kommunistische Partei - BRD	
VS - Verband deutscher Schriftsteller in der Industriegewerkschaft Druck und Papier - Berlin	
Zentralkomitee der Kommunistischen Partei Frankreichs	

INTERNATIONALE KONFERENZ
NEIN - ZUR VERFASUNG DER JUNTA IN DER TURKEI
INTERNATIONAL CONFERENCE
NO - TO THE CONSTITUTION OF THE JUNTA IN THE TURKEY
ULUSLAR ARASI KONFERANS
CUNTA ANAYASASINA - HAYIR

KÖLN - 30/31.10.1982

BASIN AÇIKLAMASI

30-31 Ekim 1982 günleri arasında, Federal Almanya'nın Köln şehrinde "Anayasaya Hayır" konulu uluslararası bir konferans yapılmıştır.

Konferansa katılan tüm delegeler, hep birlikte, Türk askeri cuntasının hazırladığı ve 7 Kasım'da halk oyuna sunulacak olan anayasayı, insan hak ve hürriyetlerini yadsıyan, ortadan kaldıran bir belge olarak mahkum etmişlerdir. Konferansta konuşan, ya da tebliğ sunan değişik politik görüşten ve ulustan delegeler cuntanın anayasasını barışa, çalışan insanların demokratik özgürlüklerine ve ekonomik, sosyal haklarına karşı amansız bir saldırı olarak nitelendirmişlerdir.

Delegeler Türkiye'deki tüm yurttaşları (Anayasaya Hayır) demeye çağırmışlardır. Onlar tüm Avrupa ve dünyanın diğer ülkelere insanlara, Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışmayı güçlendirme yönünde çabalarını arttırmaları için çağrıda bulunmuşlardır.

Tüm delegeler dörtbinden fazlası idam talebiyle yargılanan onbinlerce anti faşist tutukluyla, yasaklı tüm ilerici partilerle onların ve DİSK, TÖB-DER, Türkiye Barış Komitesi demokratik ve sendikal örgütlerin zindandaki ve sürgündeki üyeleriyle tam bir dayanışma içinde olduklarını dile getirmişlerdir.

Delegeler, değişik ülkelerden konferansı destekleyen ve mesaj gönderen politika ve devlet adamlarını, bilim adamlarını, sanatçıları selamlamışlardır.

Bu konferansta dile getirilen ve somutlanan Türkiye çapında ve uluslararası düzeyde dayanışma ve güç birliğinin geliştirilerek sonuçlandırılması bakımından görüş birliğine varmışlardır.

Köln, 31 Ekim 1982

INTERNATIONALE KONFERENZ
NEIN – ZUR VERFASSUNG DER JUNTA IN DER TURKEI
INTERNATIONAL CONFERENCE
NO – TO THE CONSTITUTION OF THE JUNTA IN THE TURKEY
ULUSLAR ARASI KONFERANS
CUNTA ANAYASASINA – HAYIR

KÖLN - 30/31.10.1982

P r e s s e e r k l ä r u n g :

Am 30./31. Oktober 1982 wurde in Köln eine Internationale Konferenz "Nein zur Verfassung der Junta in der Türkei" gehalten.

Alle Delegierten, die an der Konferenz teilnahmen, verurteilten die von der türkischen Militärjunta vorbereitete Verfassung, über die in der Türkei am 7. November 1982 ein Referendum stattfinden wird, als ein Dokument, das die Menschenrechte und Freiheiten mißachtet. Die an der Konferenz teilnehmenden Delegierten verschiedener politischer Überzeugungen und Nationalitäten charakterisierten in ihren Redebeiträgen und Grußadressen einstimmig die Verfassung der Junta als einen Angriff auf den Frieden, die demokratischen Freiheiten und wirtschaftlichen und sozialen Rechte der arbeitenden Menschen.

Die Delegierten riefen alle Bürger der Türkei zum "Nein zur Verfassung der Junta" auf. Sie riefen die Menschen aus anderen Ländern Europas und der Welt auf, ihre Anstrengungen hinsichtlich der Solidarität mit den demokratischen Kräften der Türkei zu verstärken.

Alle Delegierten betonten ihre volle Solidarität mit den über viertausend von der Todesstrafe bedrohten, zehntausenden antifaschistischen Inhaftierten, mit allen fortschrittlichen Parteien und ihren Mitgliedern, sowie den eingekerkerten und ins Exil getriebenen Mitgliedern von DISK, TÖB-DER, Friedenskomitee der Türkei, demokratischen und gewerkschaftlichen Organisationen.

Die Delegierten begrüßten zahlreiche Politiker und Vertreter des öffentlichen Lebens, Wissenschaftler und Künstler aus verschiedenen Ländern, die die Konferenz unterstützten und Grußbotschaften sandten.

Sie erzielten Übereinstimmung über die Entwicklung und Realisierung der Solidarität und des einheitlichen Handelns, sowohl in der Türkei als auch auf internationaler Ebene, wie es auf dieser Konferenz zur Sprache gebracht und konkretisiert wurde.

2 Ekim 1982

Değerli Arkadaşlar,

İki yıl önce silâh zoruyla devleti gaspetmiş bulunan Türk askeri cuntası şimdi anayasa referandumu maskeleyesi altında diktatörlüğünü sağlamlaştırmak ve meşrulaştırmak çabasındadır. " Sağlam temeller üzerine kurulu parlamenter bir rejim" in amaçlandığı iddiasıyla ortaya çıkarılan Anayasa taslağının yaratacağı rejimin ancak son derece baskıcı olmak anlamında " sağlam " olacağı, herhangi bir ölçüde demokrasi ile ilgi ve ilişkisi bulunmayacağı açıktır. İki yıldır uygulana gelen işkence, ölüm ve zulüm yöntemleri, böylesine baskıcı bir rejimi ayakta tutabilmek için bu kez meşrulaştırılmış devlet terörü olarak sürdürülecektir.

Bu durumda, Türkiye demokrasi güçlerinin cuntaya karşı yürütmekte oldukları mücadeledenin şu an üzerinde yoğunlaşması gereken güncel hedefi hiç kuşkusuz bu düzmece anayasadır. Türkiye topraklarında ağır baskı ve çetin koşullar altında cunta anayasasına karşı kampanya geliştirilirken, Avrupa kamuoyu önünde de cunta'nın " demokrasiye geçiş " diye giristiği politik manevranın iç yüzü, Türkiye ve Avrupa için taşıdığı tehlikelerle birlikte sergilenmeli, cunta anayasasının demokrasi düşmanı niteliği tastamam açıklanmalıdır. Avrupa demokrat ve ilericileriyle birlikte, Cunta anayasasını Avrupada mahkum eden sesiniz, Türkiye demokrasi güçleri ile dayanışmamız Türkiye'de kesin yankılanacaktır.

Bu maksatla , 30/31 Ekim günleri Köln'de " Cunta Anayasasına Hayır ! " konulu bir konferansın toplanması hazırlıkları yapılmaktadır. Ekteki listede görüleceği üzere, Avrupa'nın politik ve toplum yaşamında tanınmış kimi kişiler ve Türkiyeli kimi örgütler konferansı destekleyeceklerini daha baştan bildirmişlerdir. Kişilerden ve demokratik örgütlerden destek alma kampanyası sürdürülmektedir.

Örgütünüzün de konferansı desteklediğini bize bildirerek bu protesto hareketine güç katmanızı bekliyoruz. Konferansa bir delegasyon ile katmanız çok yararlı olacaktır. Eğer bu kesinlikle olanaksız ise, bir mesaj göndermeniz de değerli bir katkı olacak, bizi sevin-direcektir.

Olumlu yanıtınızı gözleyerek teşekkür ve saygılarımı sunarım.

Behice BORAN

Behice Boran

7.9.1982

KAMU OYUNA DUYURU

Tekelci sermaye ve onunla bütünleşen genarellerin ülkemiz için öngördükleri düzen, açıklanan "Anayasa" taslağı ile iyice açığa çıktı.

Yeni "Anayasa", insan hakları ve demokratik özgürlüklerin alabildiğine kısıtlandığı, hatta bazı durumlarda tamamen rafa kaldırılabilceği, sendikalara, emekçi halktan yana partilere yaşam hakkı tanınmayacağı, bir sivil baskı düzeninin haberciliğini yapıyor. Onun çerçevesini çiziyor.

CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit'in tanımlamasıyla "Tek sesli bir toplum" yaratılmak isteniyor.

HDF bu "Anayasa" yı toplumumuzun çağdaşlaşması ve demokratikleşmesi yolunda, bir engel olarak görmekte ve "Anayasa" ya hayır diyen güçlerin bu konuda birlikte hareket etmesini doğru bulmaktadır.

HDF sandık başına gidilerek "Anayasa" ya hayır denilmesini savunmakta ve çalışmalarını bu doğrultuda sürdürmektedir. HDF aynı doğrultuda düzenlenen, konferans ve toplantılara da katılmayı görev bilmektedir.

HDF önümüzdeki haftalarda da "Anayasaya" hayır kampanyasını yoğun bir biçimde sürdürürken;

- 22.-23.Ekim 82 tarihlerinde, Avrupa Sendikalar Birliği tarafından Brüksel'de toplanacak anayasa konferansını, ve
- 30.-31.Ekim 82 tarihlerinde, "Anayasa" ya hayır diyen, yerli - yabancı ilericilerin katılacağı, "Anayasaya" hayır KÖLN Konferansını da desteklemekte ve katılmaktadır.

Tüm yurttaşlarımızı, sermayenin "Anayasa"sına hayır demeye ve bu doğrultuda yapılan çalışmalarını desteklemeye çağırıyoruz.

HDF-Y.Kurulu

INTERNATIONALE KONFERENZ
NEIN – ZUR VERFASUNG DER JUNTA IN DER TURKEI
INTERNATIONAL CONFERENCE
NO – TO THE CONSTITUTION OF THE JUNTA IN THE TURKEY
ULUSLAR ARASI KONFERANS
CUNTA ANAYASASINA – HAYIR

G Ü N D E M

30.10. CUMARTESİ:

10.00 - 12.30	Açılış oturumu Behice Boran'ın açış konuşması Konukların konuşmaları
12.30 - 14.00	Öğle yemeği
14.00 - 16.00	Oturum Delegelerin konuşmaları
16.00 - 16.30	Ara
16.30 - 18.30	Oturum Delegelerin konuşmaları
18.30 - 19.30	Akşam yemeği
19.30 - 21.30	Oturum Delegelerin konuşmaları

31.10. PAZAR:

09.00 - 11.00	Oturum Delegelerin konuşmaları
11.00 - 11.30	Ara
11.30 - 12.30	Kapanış oturumu Behice Boran'ın kapanış konuşması
12.30 - 13.30	Öğle yemeği
13.30 -	Delegelerin ayrılışı

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ GENEL BAŞKANI

Dr. BEHİCE BORAN'IN

" CUNTANIN ANAYASASINA HAYIR "

KONFERANSINDA

YAPTIĞI AÇIŞ KONUŞMASI

30/ 31 EKİM 1982 - KÖLN

Değerli konuklar, arkadaşlar, dostlar ve basın mensupları,

Avrupalı demokrat ve ilericilerle Türkiye'nin demokrasi güçleri arasındaki dayanışmayı dile getiren, somutlaştıran ve bu nedenle uluslararası bir nitelik ve önem kazanan bu konferansı açmaktan onur ve haz duyuyorum. Bu, resmi bir konferans değil, büyük boyutlarda görkemli bir toplantı da değil ama niyeti ve amacı has ve açık, ve de çok güncel ve önemli politik bir soruna ilişkin olduğundan, nicelik ve resmiyet ölçülerinin üstünde, bunlarla ölçülemeyecek bir önem ve anlam taşıyor bu konferans. Bu konferansı destekleyen, bugün bu toplantıya katılan Avrupalı ve Türkiyeli demokratları, dayanışmamızın bundan böyle daha da gelişmesi ve güçlenmesi dileğiyle yürekten selamlıyorum.

Belirtmek isterim ki, bu konuşmam, bu toplantının çağrıcısı ve toplantı başkanı olarak yapacağım bir açış konuşması olacaktır. Bunun için, öncelikle, bu konferansın önem ve anlamına ilişkin görüşlerimi açıklamaya çalışacağım. Geniş bir politik yelpazenin farklı noktalarında yer alan, ama hepsi de demokrasiden, barıştan, toplumların gelişme ve ile-lemesinden yana olmakta birleşen Avrupalı ve Türkiyeli demokratları bir konferansta biraraya getirmek istek ve girişiminin gerekçesi üzerinde duracağım. Türk askeri juntasına, onun anayasasına neden bir dayanışma içinde, el birliği ile karşı çıkmak zorundayız; bu sorunun cevabını araştıracağım. Junta anayasasına, öngördüğü rejimi bu çerçevede içinde, bu açıdan söz konusu etmekle yetineceğim.

Kanımca bu konferans, tarihsel bir menzile işaret niteliğini de kazanabilir; eğer bizler, bu konferansın gerçekleştirilmesi ile filiz veren, en geniş bir politik yelpazede yer alan Avrupa ve

Türkiyeli demokratların dayanışma ve eylem birliği hareketini büyütmeyi, geliştirip güçlendirmeyi bilirsek, başarırız. Demokratik, ilerici güçler ve kişiler arasında juntanın tam nitelenmesi, ona karşı mücadelenin yol ve yöntemlerin ve varılmak istenen nihayi hedefler konusunda değişik ölçülerde görüş ayrılıkları bulunduğunu elbette biliyorum. Ama bu ayrılıklara karşın bu konferansın hazırlanmasına, toplanmasına katılmışlarsa, desteklemişlerse bu, cunta yönetimine karşı, cuntada simgelenen ve somutlanan tüm kötülöklere karşı mücadele vermek konusundaki ortak iradelerinin hem sonucu, hem göstergesidir. Bu ortak iradenin ortak eyleme dönüşmesi ise hem doğal, hem zorunludur. Türkiye toplumunun başına çullanmış, halk kitlelerini, tüm demokrasi güçlerini demir ökçesi altında ezmeye, yıldırıp sindirmeye çabalayan ve de ülkeyi bölge ve dünya banışı açısından çok tehlikeli bir yolda yürüten cuntaya ve ardındaki güçlere karşı kendi güçlerini birleştirmek, eylemde birliği sağlamak tüm Türkiye demokratlarının tarihsel ve güncel görevidir.

Sorunun Avrupa'ya ilişkin yanına gelince, Avrupa kamuoyunun, demokrat ve ilerici güçlerinin Türkiye'nin demokrasi güçleri ile dayanışması yararlı olmaktan da öte gereklidir. Yalnızca Türkiye'nin değil, Avrupanın geleceği açısından gereklidir. Çü-kü Türkiye'de olup bitenler ve daha da olacak olanlar, Avrupa'da barışın ve demokrasinin korunmasını yakından ilgilendiren tehlikeli gelişmelerdir. Örneğin, orta menzilli geliştirilmiş yeni füzelerin yerleştirilmesi sorunu geçen yıldan bu yana Avrupa hükümetlerini, politik çevrelerini uğraştıran, kamu oyunun ve halk kitlelerinin son derece duyarlı olduğu bir sorun haline gelmiştir. Ne var ki, bu sorun Avrupa ile sınırlı bir sorun değildir. Bu füzelerin NATO üyesi ve Avrupa'nın kapı komşusu Türkiye'ye yerleştirilmesi Avrupa'da barışın korunmasını aynı derecede yakından ilgilendirir.

Geçen yıl ABD başkanı Regan'ın Avrupa'da sınırlı nükleer savaş olasılığından söz etmesi tüm politik çevrelerde, toplum kesimlerinde ve kitlelerde haklı olarak büyük tepki yarattı. Ne ki, sınırlı nükleer savaş projeleri şimdi asıl Orta Doğu için düşünüyor, hatta ön hazırlıklar yapılıyor. Bu konuda Türkiye'ye ilişkin olarak şunu belirtmekte yetineceğim: Reagan yönetimi bilindiği üzere, Amerika'nın ulusal çıkar sınırları içinde yer aldığını ilan ettiği Körfez Bölgesine, gerekli gördüğünde askeri müdahalede bulunabilme hazırlığı içindedir. Amerikan askeri uzmanları bu müdahale açısından Türkiye'yi, gerek NATO üyesi olması, gerekse stratejik konumu nedeniyle "ideal ülke" diye nitelemişlerdir. Amerika'nın "çevik müdahale kuvveti" ne, kendi deyimleriyle "kolaylık lar göstermesi" için çoktanberi ısrarlı taleplerde bulunduğu ve Cuntanın bu talepleri adım adım kabul ettiği artık herkesin bildiği bir sırdır. Arkada bıraktığımız bu son günlerde nihayet, körfeze en yakın Van Alanı başta olmak üzere on askeri hava alanının yeniden elden geçirilip ıslahını, silah ve malzeme depoları, araçları ve askerleri barındırma tesisleri inşasını içine alan geniş kapsamlı bir anlaşma Reagan yönetimi ile Cunta arasında imzalanmıştır. Sormak ve cevabını düşünmek gerek:

NATO'nun lideri ABD'nin NATO üyesi Türkiye'den başlatacağı müdahalelerin yol açacağı bir savaştan NATO üyesi Avrupa ülkeleri kendilerini kurtarabilirlermi? Orta Doğu'da başlayacak bir sınırlı nükleer savaşın Avrupa'ya bulaşmaması, hatta dünya savaşına dönüşmemesi mümkünmü?

Demokratik hak ve özgürlüklerin korunmasına ilişkin olarakta benzer bir durum vardır. 12 Eylül darbesinin ve 2 yıllık Cunta yönetiminin kimi açık, kimi örtülü tasvip ve destek görmesinin Avrupa'da benzeri düşünceler güden ve hevesler besleyen güçler için cesaret verici bir örnek oluşturduğu açıktır. Ekonomik krizin tek tek ülkelerin sınırda rını aşarak dünya çapında yaygınlaşıp derinleştiği-, sorunlarına

çözüm bulamadığı ve kitlelerin hareketliliğinin yükseldiği koşullarda Avrupa'da nazismin ve faşizmin yeniden başkaldırması, terörist hareketlerin tırmanması bir rastlantı değildir. Bu arada, ikinci dünya savaşından bu yana kendi aralarında örgütlenerek tek tek ülkelerin ve bütününde dünyanın gidisatının yönlendirilmesinde etkinliklerini sürekli arttırmaya çalışan çok uluslu dev tekellerin "özgürlüklerin otorite ile dengelendiği ısrarlı otoriter bir rejim" modeli peşinde oldukları unutulmamalıdır. Türkiye'de Cunta olayı bu açıdan da çok anlamlıdır. 12 Eylül darbesi, Cunta yönetimi ve şimdi geçilmeye hazırlanılan rejim, yalnızca ve öncelikle, Türkiye'nin kendi iç gelişmelerinin, koşullarının sonucu değildir. Hasılı, Türk askeri cuntası, onun düzmece anayasasının ön gördüğü aldatmaca "parlamentar de-mokراسi" Türkiye'nin sorunu olduğu kadar Avrupa'nın da sorunudur.

Darbe yapılır yapılmaz Cunta şöyle bir propagandayı başlattı ve ısrarla sürdürdü: Ordu, kendi deyimleriyle, "terörizmin, anarşinin ve bölücülüğün iç savaş eşiğine sürüklediği ülkeyi uçurumun kenarından kurtarmak" için iktidara el koymak "zorunda" kalmıştı. İç durum düzene sokulduktan, istikrar ve huzur sağlandıktan sonra bir daha ordu müdahalelerine gerek bırakılmıyacak "sağlam temeller üzerine oturtulmuş bir demokratik rejim" e geçilecekti. Türk ordusu bundan öncede ne zaman müdahale etmek "zorunda" kaldıysa, iktidarı uzun süre elinde tutmamış, tekrar sivil yönetime devretmişti.

Bu propaganda belli ölçüde inandırıcı da oldu. İç ve dış komuoyu özellikle de Avrupa'nın politik çevreleri demokrasiye geçişin tarihi ile, takvimi ile ilgilenir oldular. Oysa asıl önemli olan sorun, demokrasi diye geçilecek rejimin içeriği, niteliği sorunydu. Evren cuntasının birbiri ardına aldığı yasa gücünde kararlar, çıkardığı yasalar, giriştiği uygulamalar Türkiye'nin yeni rejimini bölüm bölüm kuruyor, Cuntanın devlet-halk ilişkisini nasıl anladığını açığa vuruyordu. Demokrasi için hiçbir umut yoktu.

Şimdi ortaya çıkarılan Cunta Anayasası yeni rejimin iki yıllık sürede kurulmuş olan bölümlerini meşrulaştırmanın yanı sıra, esas olarak, devletin politik mekanizmasının biçimlenişini ortaya koyuyor. Ve görülüyorki, "parlamentar demokratik rejim" iddiası ile ortaya sürülüpde, gerçekte bundan daha fazla demokrasiden uzak, bundan daha fazla demokrasiye aykırı bir rejim olamaz, düşünülemez bile.

Aldatmaca daha "geçiş dönemi" deyiminden, anlayışından başlıyor. Geçiş dönemi deyiminden normal olarak, mantık gereği olarak, ANayasanın oylandığı günle partilerin oluşup genel seçimlerin yapılp parlamentonun açılacağı gün arasındaki süre kastedilir ve öyle anlaşılır.

Oysa CuntaANayasası "geçici maddeleri" ile 7 yıllık bir "geçiş dönemi" getirmektedir. Evren, 7 Kasım ANayasa referandumu ile birlikte otomatikman cumhurbaşkanı seçilmiş sayılacaktır. (Referandumun Anayasa tasarısının kabulü ile sonuçlanması için tedbirler alınmaktadır) Bir veya birbuçuk yıl sonra genel seçimlerin yapılması ve parlamentonun çalışmaya başlaması üzerine cuntanın, yani milli güvenlik konseyinin diğer dört üyesi de cumhurbaşkanlığı konseyi üyesi olacaklardır. Böylece, bugünkü cunta aynıyla yalnızca üniformalarını çıkarıp sivil elbise giyerek, 7 yıl daha devletin başında kalacaktır.

Referandum günü ile parlamentonun açılış günü arasında geçecek ve partilerin kurulması ve örgütlenmesi çalışmalarıyla politik yaşamın hareketleneceği bir veya birbuçuk yıllık sürede cunta, yani milli güvenlik konseyi, Evren'in Konsey Başkanı ve Genel Kurmay Başkanı yetkilerine Cumhurbaşkanlığı yetkilerinin eklenmesiyle daha da güçlenmiş olarak işbaşında kalacaktır. Böylece Konsey bu süre içinde hem cumhurbaşkanının anayasal olağanüstü yetkilerini kullanacak, hem de M.G.Konseyi olarak, anayasa dışı mutlak bağımsız ve egemen iktidar olmanın sınırsız yetkileriyle hareket etme serbestliğini koruyacaktır. En üst kademe komutanları olarak orduyu da kontrol altında tutmayı sürdüreceklidir.

Anayasanın cumhurbaşkanına tanıdığı yetki ise gerçekten olağan üstüdür. Bu yetkilerle yasama, yürütme ve yargı erklerinin kontrol düğmeleri onun eline verilmiştir. Anayasanın "olağanüstü hal" saydığı durumlardır (ekonomik kriz dahi "olağan üstü hal" tanımlamasına girebilmektedir.) Başkanın yetkileri daha da genişlemektedir. Cumhurbaşkanlığı konseyine anayasaca yüklenen görevler ise, Evren'in cumhurbaşkanı olarak sahip olacağı yetkileri konsey ile, yani eski cunta üyesi arkadaşlarıyla ortaklaşa kullanacağını göstermektedir.

Parlamentonun açılmasıyla askeri cuntanın diğer 4 üyesi cumhurbaşkanlığı üyesine dönüşünce silahlı kuvvetler komutanlığı görevlerinden ayrılacaklar ve Milli Güvenlik Konseyi ortadan kalkacaktır. Onlardan boşalan komutanlıklara sırada bekliyen üst kademe subaylar getirilecektir. Bu yeni komutanlar yeni anayasanın getirdiği yürütmenin organik bir parçası olarak Milli Güvenlik Kurulunun daimi üyesi olacaklardır. Anayasa gereğince bu kurul hükümeti bağlayıcı, yani hükümetin uymak ve uygulamak zorunda kalacağı kararlar alacaktır. Böylece MG Kuruluna parlamentonun ve hükümetin üstünde bir yürütme organı statüsü verilmiştir.

Açıkça görülüyorki, devletin yönetimi ve kontrolü yani gerçek iktidarı, şemasını çizdiğimiz bu organlarda olacaktır. Parlamento ve sivil hükümete ise politika vitrininde sergilenecek parlamenter demokrasi mostrası olma görevi düşmektedir.

Neden 7 yıllık böyle bir "demokrasiye geçiş" dönemi? Öngörülen yeni rejimi iyice yerine yerleştirmek için general Evren boyuna yeni rejimin sağlam temeller üzerine oturması gereğinden söz etmemişmiydi? 2 yıldır geçirilen yasalarda ve nihayet anayasa da demokratik hak ve özgürlüklere açılacak bütün delikler çıkmaya çalışılmış olmasına karşın, uygulamaya geçince yinede birtakım açıkların kaldığı, alınmış tedbirlerin kitleleri ve kişileri tam bir "disiplin altında" tutmaya yetmediği ortaya çıkabilir, daha "etkin tedbirler" için anayasanın değiştirilmesi gerekebilir. 7 yıllık süre cuntanın yönetimi ve denetimi * altında yeni devlet mekanizmasının çalıştırılması, denemesinin ve vidaları sıkıştırılarak sıkıştırılarak istenilen ölçülerde tam ayarlamasının yapılması dönemi olacaktır.

Anayasaya eklenen geçici maddelerle böyle 7 yıllık bir "geçiş dönemi" öngörülmeseydi bile, anayasanın esas maddeleriyle öngörülen rejime yine de herhangi bir ölçüde demokratik rejim denilemezdi.

Anayasada getirilen hükümler tüm demokratik hak ve özgürlükleri koyduğu kısıtlamalarla uygulamada hemen hemen sifıra indirmekle, sadece güzel sözler olarak kâğıt üstünde bırakmaktadır. Konuşmamı fazla uzatmamak için ayrıntılara girmeyeceğim, bunu diğer konuşmacılara bırakacak, yalnızca özel bir önem taşıyan iki noktayı belirtmekle yetineceğim. Demokratik hak ve özgürlüklerin tanınmak istenmemesi öncelikle iki toplum kesimini hedef almaktadır: İşçi sınıfını ve Kürt halkını. Bu anayasa ile işçi sınıfı partilerinin kurulabilmesi, sendikaların herhangi bir biçimde siyasetle ilgilenmeleri kesin önlenmiştir. Sendikal haklar ve yetkiler bu kuruluşları hayalet sendikalara dönüştürecek derecede kısıtlanmıştır; Toplu sözleşme ve grev hakları pratikte etkisiz kalacak hale getirilmiştir.

İkinci noktaya gelince, Anayasada baştan sona "devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü" ibaresi sayısız defa tekrarlanmaktadır. Bununla kastedilen, on milyonluk Kürt halkının ulusal kimliğinin ve ulusal demokratik haklarının tanınmadığıdır. Anayasada "düşüncelerin açıklanmasında ve yayılmasında kanunla yasaklanmış hiçbir dil kullanılamaz" denilmektedir. Kanunla yasaklanan dil Kürtçedir. Kürtçenin okutulması ve öğretilmesi de anayasaca yasaklanmaktadır.

Gerçekleştirilmek istenen rejimi kısaca tanımlamak gerekirse diyebiliriz ki, bu rejim, parlamenter demokrasi biçim ve görünümü verilmeye çalışılmış içi boş bir kabun içine yerleştirilerek gizlenmek istenen soru derecesine baskıcı, çeşitli kollardan toplumu bir yengeç gibi sararak kısıkları arasına almış, ordunun doğrudan ve sürekli içinde yer alacağı ve kontrol

altında tutacağı bir diktatörlüktür; Büyük dış ve iç tekellerin çalışan geniş kitleler üzerindeki egemenliğine aracılık edecek bir diktatörlük, Orta ve Güney Amerika'da görülen kimi benzerleri gibi .

Türkiye'li politik örgütler ve kişiler arasında cuntanın faşist diye nitelenip nitelenemeyeceği konusunda görüş ayrılıkları ve tartışmalar vardır. Öngörülen yeni politik iktidar biçiminin nitelenmesi konusunda da aynı görüş ayrılıkları ve tartışmalar belirebilir. Ne varki, bu iktidarın somutta biçimlenişinin ve işleyişinin analizinde ve kimlerden ve nelerden yana, kimlere ve nelere karşı bir iktidar olacağının saptanmasında, bir ayrılık olmayacaktır. Cuntaya karşı olduğu gibi, öngörülen yeni rejime karşı da demokrasi, barış ve özgürlük mücadelesi verilmesi gereğinde de bir anlaşmazlık olmayacaktır. Önemli olan da budur.

Bir noktada cunta başkanı general Evren doğru söylemiş; ordunun bir daha? devlet yönetimine gerek bırakmayacak bir anayasa yapmaya çalışmaları gerçektir. Ama onun iddia ettiği gibi öngörülen rejim "sağlam temeller üzerinde bir demokrasi" olduğu için değil, ordu, anayasa ile meşrulaştırılmış yoldan devlet yönetiminin içine, kışlasına geri dönmek üzere tepeden sokulmuş olduğu için.

Türkiye'ye, Türkiye insanlarına çizilen yazgı bu. Bu yazgı gerçekleştirmiş O başka bir sorun. Türkiye toplumu, onu kısıklarak bağliıyabilmek için üzerine zorla geçirilmek istenen demirden çemberi kırıp parçalayacak kadar gelişkindir. Türkiye'de bir demokratik gelişim, mücadele ve deneyim birikimi vardır. Bugün Türkiye'de cuntaya, onun getirmek istediği rejime, onun anayasasına karşı bir direniş, bir karşı çıkış, bir mücadele vardır ve gelişmektedir. "ülkeyi uçurumdan kenarından kurtardık, huzura, istikrara kavuşturduk, ekonomiyi şöyle düzelttik, böyle yoluna koyduk, şimdi de sağlam bir demokrasiye geçiyoruz" türkülerini, borazan ve trampet sesleri ve bayrakları, ne Türkiye'nin demokrasi güçlerini aldatmaya ne yoksullukları derinleştirecek derinleşecek açlık çizgisine gelip dayanmış geniş kitleleri uyutmaya, ne de ekonomik sıkıntı içinde bunalmış orta katmanların desteğini kazanmaya yetmiyor. Nesnel toplumsal koşullar cuntanın aleyhinedir. Ama bu nesnel koşullar cuntayı iktidardan düşürmeye kendi başına yetmeyecektir.

Cuntayı iktidardan alaşağı etme uğraş ve mücadelesinin önündeki güncel hedef cunta anayasasının referandum oylamasında reddinin sağlanabilmesidir. Anayasa tasarısının halk oylaması ile reddedilmesi cuntayı ve ardındaki güçleri temelden sarsacak, tüm hesaplarını alt üst edecektir. Cuntanın sözde meşrulaştırılmış, anayasal bir iktidar olarak konumunu sağlamlaştırması ve en azından 7 yıllık bir süre için kendini hukuksal güvenceye alması önlenektir. Cuntanın itibarı iç ve dış kamuoyu önünde sıfıra inecektir. Demokrasi ve barış mücadelesi için daha elverişli koşullar oluşacak gelişmesinin önü açılacaktır.

Cunta anayasasını referandumdan başarıyla geçirmek için tüm tedbirleri almaktadır. Cuntanın baskı ve zulüm yönetimi iki yıldır ülkede bir ürküntü ve yıldınlık havaya estiregelmiştir. Şimdi bu hava daha da ısıtılmaktadır. Anayasa taslağına ilişkin bilgiler basına yansır yansımaz çeşitli kesimlerden sert eleştiriler başlayınca, general Evren tatile gitmiş olduğu yazlık sayfiyeden hemen eleştirilere karşı şiddetli saldırıya geçti. Anayasayı eleştirmeyi, hele red oyu kullanılmasını istemeyi en büyük suçmuş gibi göstermeye tüm propaganda gücünü ve eli altındaki propaganda araçlarını seferber etti. Şimdi 25 Ekim ile 5 Kasım arasında da general Evren cunta adına anayasa halk oyuna açıklamakla görevli. Bu görevi yurt gezilerine çıkıp toplan-tılar yaparak, radyo ve televizyon olanaklarını geniş ölçüde kullanarak yerine getiriyor. "Biz de bombardımana geçeceğiz" demişti, geçti işte. Ama bu tek taraflı bir bombardıman, tek taraflı bir savaş. Evren'in "açıklamalar"ını, yani saldırılarını, yani bombardımanını eleştirmek yasak olduğu gibi bu konuya ilişkin herhangi sözlü veya yazılı beyanda bulunmak da yasak.

Hiçkimse anayasanın "geçici maddeleri"nden de kesinlikle söz edemeyecek. Oy verme günü sandık başlarında ise yalnızca resmi görevliler bulunacak. Halktan, mesleki ve diğer kuruluşlardan hiçkimseye, hiçbir gözlemciye yer yok. Oy verilirken ve daha sonra oy sandıklarıyla ve sandıklardan çıkan oylar üzerinde ne oyunlar döndürülebilir, bunun Türkiye tarihinde örnekleri vardır. Bu konuşma hazırlandıktan sonra dünkü basında çıkan haberlerden referandumda oyların nasıl kontrol edileceği anlaşılmıştır. Cunta üzerinde herhangi bir işaretin bulunduğu oyların da geçerli sayılacağı kararını almıştır. Bu demektir ki, işaretli evet oyları el altından dağıtılacak ve kimlerin bu oyları kullanmadığı anlaşılmış olacaktır. Bu kontrol yöntemi özellikle köylerde etkin olacaktır.

Bu koşullarda anayasanın reddinin sağlanması mümkün olmasa bile "Cunta Anayasasına Hayır!" kampanyası yine de çok yararlı bir işlev görmüş olacaktır. Günlük yaşam koşullarının ağırlığı ile, geçim sıkıntısıyla bunalmış halk, anayasa tartışmaları, "cunta anayasasına hayır" kampanyası ile cunta yönetiminin gerçek yüzünü daha iyi görmüş, kendisinin ve ülkenin çektiği sıkıntıların cuntadan kaynaklanan nedenlerini daha iyi anlamıştır. Anayasayı reddetme, cuntaya karşı direnme eğilimi güçlenmiştir. Cuntanın referandum oylamasını bu tür baskı koşulları altında yapma zorunluluğunu duyması, halkın anayasaya karşı oy verme tepkisinin yükselişinin yarattığı korkudandır. Bu korku da asılsız, temelsiz değildir. Referandumda halkın özgürce iradesini kullanmasını engellemeye kalkmak, anayasaya karşı tepkiyi daha da pekiştirecektir. Referandum anayasanın kabulü ile sonuçlansa bile, cunta bu deneyimden kitlelerin desteği açısından zayıflamış olarak çıkacaktır.

Bizim buradan, Avrupa demokratlarıyla birlikte cunta anayasasının düzmece demokrasisine karşı yükselen, onu mahkum eden sesimiz, Türkiye halk kitleleriyle demokratlarıyla dayanışmamız Türkiye'de mutlaka ve mutlaka yankılanacaktır; "Cunta Anayasasına Hayır" hareketine güç katacak, red oylarının çoğalmasına yardımcı olacaktır. Umarızki, bu konferans vesilesiyle gösterilen, Türkiye demokratlarıyla dayanışma konferanstan sonra da sürdürülür, getirilmek istenen rejimin hiç bir anlam ve ölçüde demokratik bir rejim olarak kabul edilemeyeceği Avrupa kamuoyu önünde ve Avrupa parlamentosu ve konseyi gibi kurumlarda gereğince açıklanır ve savunulur. Avrupa'nın tepkisi Türkiye'deki gelişmeler üzerinde etki yapacaktır.

Kuşkusuz, Türkiye'de demokrasi sorunu, referandum ister anayasanın kabulü, ister reddi işle sonuçlansın son çözüme kavuşmuş olmayacaktır. Ama demokrasi mücadelesinin bundan sonraki aşamasını önemli ölçüde etkileyecektir. Kabul ile sonuçlanırsa demokrasi mücadelesinin koşulları daha çetin, demokrasi yollarının açılması daha uzun süreli olacaktır. Red ile sonuçlanırsa demokrasiye yönelmek için daha elverişli koşullar oluşacak, ama bu geçiş otomatik olarak elbette kendiliğinden gerçekleşmeyecektir. Dünyada iyi, doğru, yararlı herşey, ileriye her dönük gelişme, sebatlı, çetin uğraşmalarla, öz verili mücadelelerle elde edilir. İnsanlığın binlerce yıllık tarihinde tüm ilerlemeler böyle gerçekleşmiş, çağdaş uygarlık aşamasına böyle varılmıştır. Türkiye elbette bu evrensel yasanın dışında değildir. Türkiye'de içinde bulunduğu bu karanlık dönemi ergeç atlatacaktır. Amacımız, mücadelemizin gerekçesi bunun geç değil, olabildiğince erken gerçekleşmesini sağlamaktır.

Bunu el birliği ile başaracağımıza olan inancımızın coşkusuyla hepinizi tekrar selâmlarım.